

Казки про мудрість

Білгородський Кисіль

Коли Володимир пішов до Новгороду по верхніх воїнів проти печенігів- бо йшла невпинно велика війна, - в цей час довідалися печеніги, що князя нема, прийшли і оточили Білгород. І не давали вони вибратися з города, і настав голод великий у городі, і не міг Володимир допомогти, бо ж не було у нього воїнів, а печенігів було сила-силенна. І затягнулась облога города, і був голод великий. І скликали віче у городі і вирішили:

- Це вже підходить смерть від голоду, а від князя допомоги немає. То чи краще нам помирати? Здамося печенігам: когось залишать живим, а кого й умертвлять; адже помираємо з голоду. І так порішили.

А один старець, який не був на вічі тому, й запитує:

- Заради чого було віче?

І люди повідали йому, що завтра хочуть всі здатися печенігам. Се ючувши, послав він за старійшинами городськими і сказав їм:

- Чув я, що ви хочете здатися печенігам. Вони ж сказали:

- Не витерплять люди голоду. Тоді він і каже їм:

- Послухайте мене, не здавайтесь ще днів три, а що я вам звелю, -зробіть.

І вони пообіцяли послухати. І сказав він їм:

- Зберіть по жмені вівса, або пшениці, або висівок. І вони, радо пішовши, зібрали.

І звелів тоді жінкам зробити бовтанку, з якої варять кисіль, і наказав викопати колодязь і вставити туди діжку, й налити в діжку тієї бовтанки. І звелів він викопати другий колодязь і вставити туди другу діжку, і звелів шукати меду. Вони ж, пішовши, взяли луб'янець меду. що був схований у князівській медуші. І загадав він його рідко розбавити водою і вилити в діжку другого колодязя. Вранці ж послати за печенігами.

Городяни ж, прийшовши до печенігів, сказали:

- Візьміть собі заложників наших, а ви підіть з десять в город, щоб побачити, що діється в городі нашому.

Печеніги ж, зрадівши, гадали, що вони хочуть здатися, забрали в них заложників, а самі вибрали кращих мужів у родах і послали їх у город, нехай роздивляться у городі, що там діється.

І прийшли вони в город, і сказали їм люди:

- Пощо губите нас? Коли зможете перестояти нас? Хоч стійте й Десять літ, то що ви можете нам зробити? Адже ми маємо їжу від землі. А якщо не вірите, то огляньте своїми очима.

І привели їх до колодязя, де ота бовтанка, і зачерпнули відром, налили в горшки і варили перед ними. А коли зварили кисіль, то, узявши їх, пішли з ними до другого колодязя, і зачерпнули сити, і стали їсти спершу самі, а потім і печеніги. І здивувалися ті й сказали:

- Не повірять наші князі, поки не поїдять самі. Люди налили по корчазі бовтанки та сити з колодязів і подали печенігам.

Вони ж, прийшовши, розповіли про все це. І зваривши, їли князі печенізькі й дивувалися. Забравши ж заложників своїх, а тих пустивши, знялися з-під города і забралися геть.